

De i § 8, stk. 1—6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 omhandlede skattefri fradrag bortfalder.

De i § 2, nr. 3 og 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 3 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, nævnte personer og dødsboer svarer skatten efter den for „andre skatteydere“ fastsatte skala, dog mindst med 6 pct., ligesom udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser m. fl. og dødsboer svarer skatten efter samme skala, dog mindst med 12 pct.

§ 2.

Såfremt en skatteyder overfor finansministeriet godtgør, at de ham for skatteåret 1956—57 som indkomst- og formueskat til staten og som personlig kommuneskat pålignede skattebeløb tilsammen overstiger 80 pct. af hans indkomst i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår uden fradrag for personligt pålignede skatter, vil indkomstskatten til staten være at nedsætte med det beløb, hvormed det ovennævnte samlede skattebeløb overstiger 80 pct. af indkomsten, opgjort som foran angivet.

I tilfælde, hvor nedslag i indkomstskatten til staten for skatteåret 1956—57 i overensstemmelse med foranstående regel er givet skatteyderen, vil de ham for skatteårene 1957—58 og 1958—59 efter bestemmelsen i § 6 d. i lov nr. 149 af 10. april 1922 tilkommende fradrag for personligt pålignede skatter være at nedsætte med et til nedslaget svarende beløb, fordelt med halvdelen på skattefradraget for hvert af de nævnte skatteår.

§ 3.

Skatten opkræves samt indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler.

I tilfælde, hvor der ved det pålignede skattebeløbs opdeling i terminsrater fremkommer brøkdeler af en øre, skal kommunen være berettiget til, uden at dette dog påvirker dens tilsvarende overfor statskassen, at foretage den afrunding af de enkelte terminsrater, der er nødvendig for, at disse kan opkræves med lige store beløb, således at brøkdeler af en øre på indtil $\frac{1}{2}$ øre bortkastes og brøkdeler af en øre på $\frac{1}{2}$ øre og derover forhøjes til 1 øre.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på den i nærværende afsnit A. omhandlede indkomstskat til staten.

B. Indkomstskat af aktieselskaber m. m.

§ 4.

For de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 a., nævnte her i landet hjemmehørende selskaber udskrives for skatteåret 1956—57:

1. Indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler, dog med en forhøjelse af 20 pct. Udenfor København og Frederiksberg forfalder denne skat til betaling af skatteyderne den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.
2. Overordentlig indkomstskat til staten beregnet efter nedenstående regler.

§ 5.

Den overordentlige skat svares i to rater, der benævnes henholdsvis „udbytteraten“ og „restraten“.

Udbytteraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side det efter reglerne i § 7 opgjorte udbytte m. v. og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

Restraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side selskabets fulde skattepligtige indkomst for det pågældende skatteår og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

§ 6.

Ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten anvendes følgende skala: